

"Z roko v roki z želvico Mio"

je solidarnostni projekt, ki so ga zasnovali in ga izvajajo mladi s podporo mladinskih delavcev. **Deana, Zoja, Kristina, Janja, Karin in Liza** so napisale zgodbo o prijateljstvu, se redno srečevale z gledališko mentorico Urško in skupaj so sestavile gledališko produkcijo napisane zgodbe. Zgodbo najdete v tej zloženki, kjer so tudi slike, narisane s strani otrok, katerim so mlade izvajalke predstavile zgodbo in jih povabile k vizualnemu ustvarjanju nastopajočih karakterjev.

Na zadnji strani je tudi priredba pesmi od Čukov z naslovom **Zgodba o prijateljstvu.**

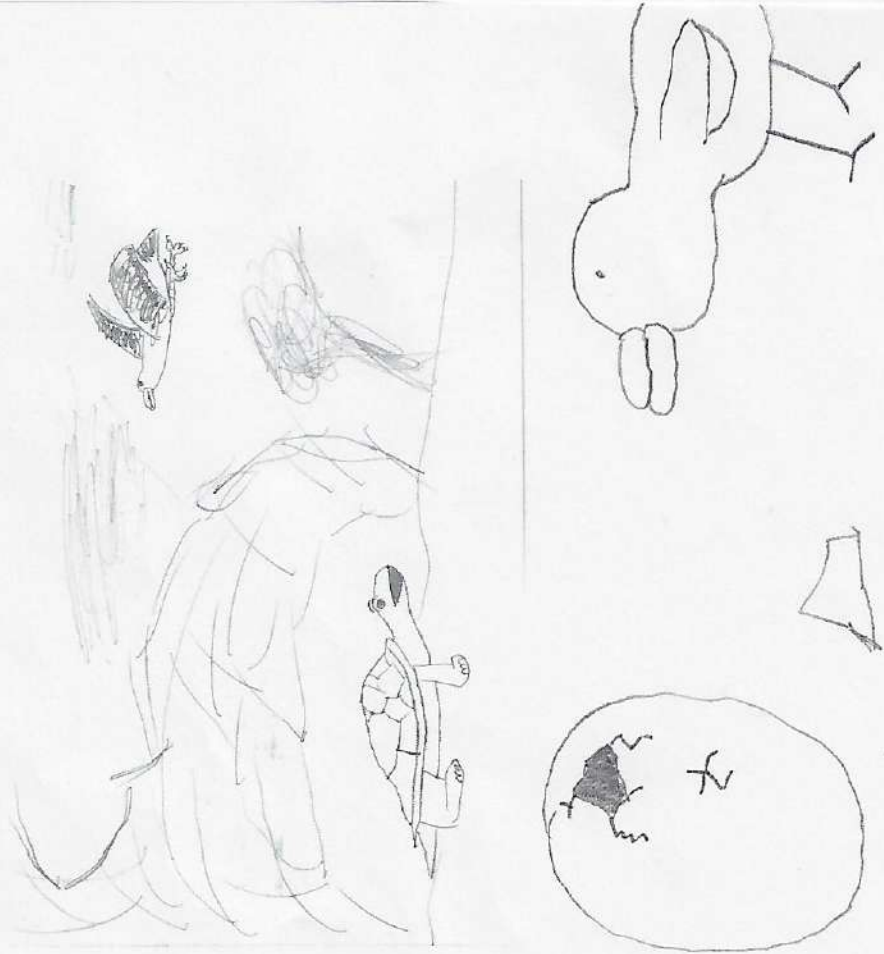

"Z roko v roki z želvico Mio" je solidarnostni projekt Mladinskega centra Zagorje, financiran s strani programa Evropska solidarnostna enota (ki je financiran s strani Evropske unije).

Želvica Mia se je pravkar izlegla iz jajca. Kmalu po tem, ko je prebila lupino, je že začutila tople pesek in ko se je prebila na površje, jo je obsijalo sonce. Ni vedela, kaj jo čaka, vendar je takoj pomislila: "Moram priti do morja. Do tja pa je dolga pot in ogromno nevarnosti."

Mia se je začela kobacati do morja. Z neba je zaslišala glas: "Ha ha, danes boš pa ti moja malica!" Mala želvica je urno zbežala pod skalico in pokukala izza nje. Zagledala je galeba, Slavca, kako se šopiri in počasi spušča proti njej. Ko Slavc začne kjuvati proti njej, mu Mia vrže pesek v oči in se zapodi proti morju.

Ko pride do morja, se prepusti valovom. Ramor so jo nesi, tja je šla, saj ni vedela, kam bi se odpravila. Ocezan je namreč vzlik in mala želvica se v njem hitro izgubi.

Žaplavala je proti dna morja in se skrila med koralke. Iznenada se izza koralke zasliši glas. Zavriskal je: "Høj!" Mia opazi ribico, ki se prav tako skrivala za koralo. Ribica se predstavi: "Jaz sem Maks, kdo si pa ti?" "Živjo, moje ime je pa Mia." Maks in Mia sta

se hitro spoprijateljila in odkrila, da ju povezuje želja po skupnem raziskovanju globine ocezana.

Plavalta sta mimo jate rib, ki so se brigale samo zase in ju niso niti pozdravile. Maks je rekel:

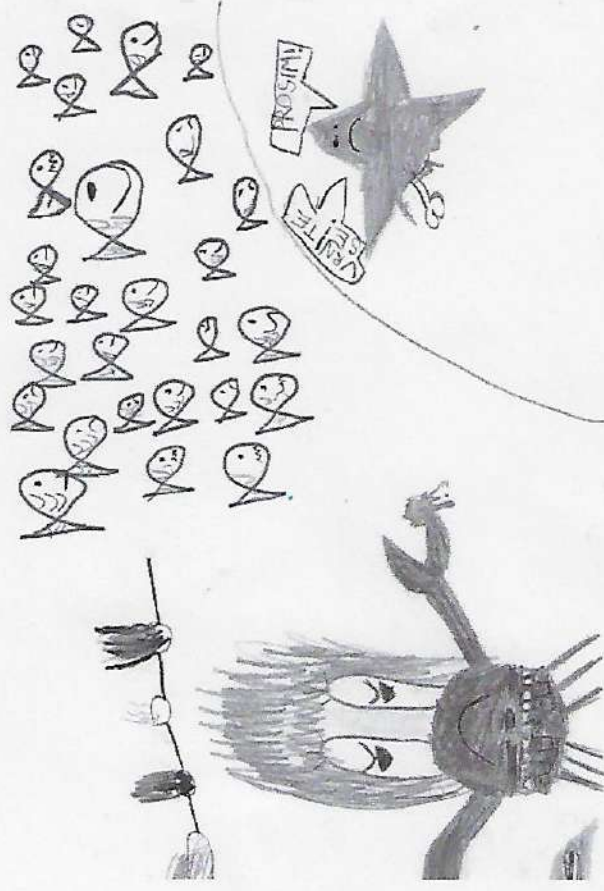
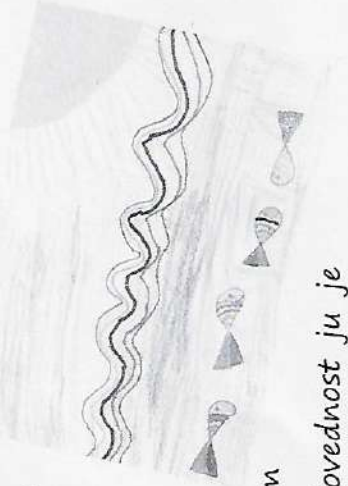
“Kako nevljudno.” Mia se je stringjala: “Prav zares.”

Odrinila sta naprej in med tem raziskovala, se igrala in radovednost ju je vodila daleč v globino kjer sta srečala raka, gospoda Gorazda.

Vprašala sta ga za smer do globine oceana, on pa je samo godrnjavo vzklilni: “Pustita me pri miru!” Maks in Mia se spogledata in hitro odplavata naprej.

V daljavi sta zaslišala jok. Spustila sta se proti morskemu dnu in tam na prelepem kamnu zagledata morsko zvezdo. Maks jo zaskrbljeno vpraša: “Zvezdica, zakaj jočeš?” Zvezdica se je najprej ustrašila, potem pa povedala svojo zgodbo.

“Napadel me je godrnjavi rak, ki mi je odčipnil krak, ribe pa so plavale mimo, kot da se ni nič zgodilo. Tako sem osamljena, nihče se ne želi pogovarjati z mano, ker mi manjka en krak.” pove morska zvezda Stella. “Ne skrbi, midva ti bova pomagala. Lahko se nama pridružiš na najini pustolovščini. Raziskujeva morsko globino in se pri tem prav zabavava.” Zvezdica se je povabila zelo razveselila in kar poskočila od sreče.

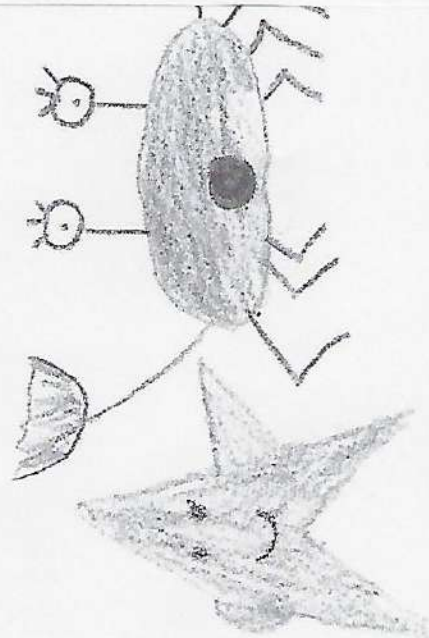
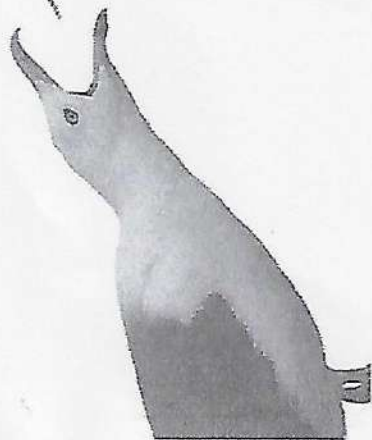
Mia je zvezdici ponudila prevoz na svojem oklepu. Skupaj so se odločili, da bodo raziskovali morje in iskali nove prijatelje.

Kmalu so srečali raka Gorazda in Stella se ga je zelo ustrašila. "On mi je odščipnil krak!" je zajokala, Gorazd pa je zavpil nazaj: »Tega nisem storil nalašč!«

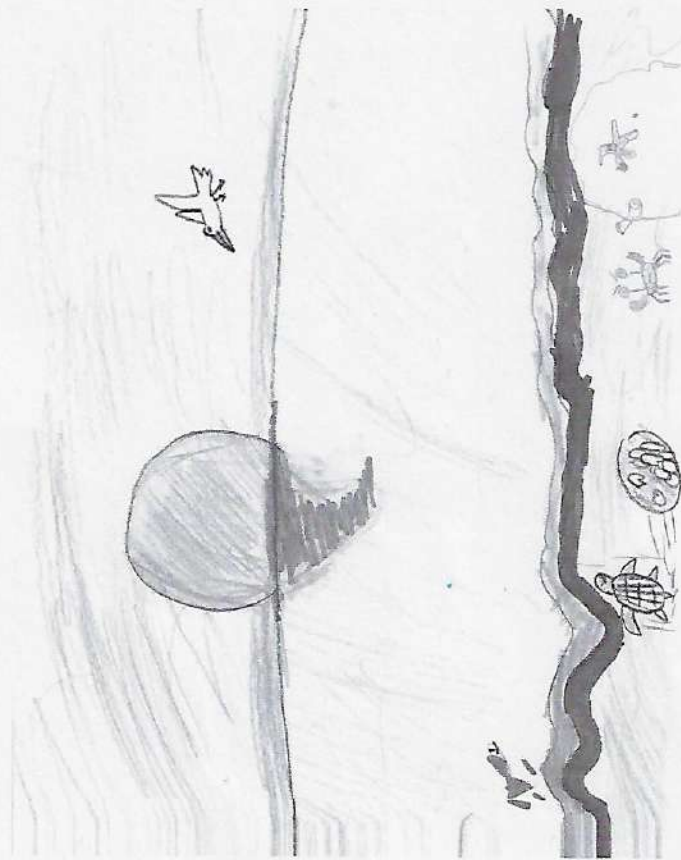
Galeb Slavo, ki je krožil nad gladino vode, se je strinjal z Gorazdom in ga spodbudil, da pove zgodbo o dnevu velikega valovanja, ko so vse živali bežale, rak pa ni vedel, kaj se dogaja. Gorazd pove: »Prišel sem te za krak, da bi prosil za pomoč, nisem ga nalašč odščipnil!« Stella se opraviči: »Joj oprusti, nisem razumela, mi pa smo vsi bežali in bilo me je strah!«

Slavo povzame:

»Vidite, samo nesporazum je bil!«

Odločijo se, da bodo od sedaj naprej vsi prijatelji, da si bodo pomagali in se podpirali. Tudi Slavo je obljubil, da Mie ne bo več skušal pojesti. Skupaj so zapeli pesem, ki je odmevala po vseh oceanih sveta.

Zgodba o prijateljstvu je taka
Sladko grenka kot življenje je
Različnih je trenutkov polna vsaka
Le lepi naj se vtisnejo v srce
Pesmi smo delili si in sanje
Lepe sanje, morje in nebo
Le p'jatlji so verjeli vanje
Da nekoč se uresničijo

V morju je svoboda
V oceanu dan sijoč
Kaj pri tem nas žene
Kaj pri tem nam daje moč
Da iz varnega zavetja
Odplavamo v noč
Kot želvica iz gnezda
Ki pogumno šla je
Sama v morje in s tem našla svojo moč

Slej ko prej pa sam ne moreš vsega
Slej ko prej nekoga rabil boš
Za smeh in solze rabil boš tut njega
Prijateljstvo je šopek lepih rož

Vsak stvar je pač za nekaj dobra
Vsaka zgodba nekaj nam pove
Vsaka pesem nima take sreče
Tale za spomin bo in srce

V morju je svoboda
V oceanu dan sijoč
Kaj pri tem nas žene
Kaj pri tem nam daje moč

Nikdar več ne bo tako kot včeraj
Tujci nam prekrizajo poti
A p'jatlji v srcu so za zmeraj
Nikdar ne zabišemo sledi

V morju je svoboda
V oceanu dan sijoč
Kaj pri tem nas žene
Kaj pri tem nam daje moč
Da iz varnega zavetja
Odplavamo v noč
Kot želvica iz gnezda
Ki pogumno šla je
Sama v morje in s tem našla svojo moč.